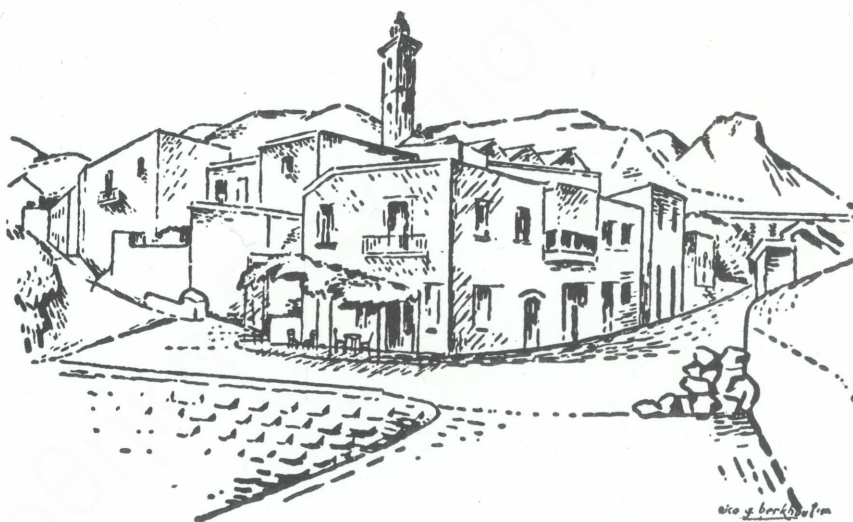

ΝΙΚΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΚΕΡΥΝΙΩΤΕΣ, ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ

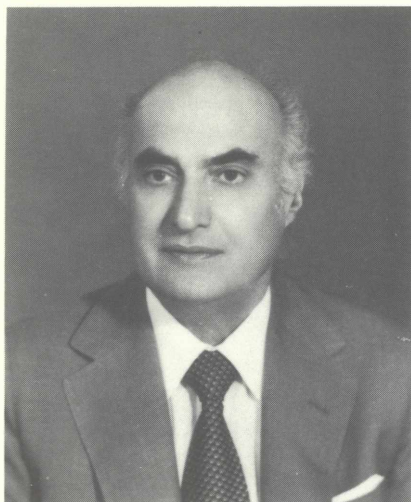
σε συνεργασία με τον
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΚΕΡΥΝΙΑΣ

Οίκημα ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ.

Δημ. Σεβέρη 3, Λευκωσία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1990, 7.30 μ.μ.

ΝΙΚΟΣ
ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ

Η τιμή, βέβαια, ανέκμη στην κρέμα....

.....

Εγώ ήθονα απλά ένα δημιουργήμα αυτό το
πρόγραμμα, ένα εκφραστικό και όργανο, ένας απλός
στρατιώτης στην υπηρεσία των γενικότερων συμφε-
ροντων του τόπου μας,

Ο κ. Κρανιδιώτης τιμήθηκε με τις εξής διακρίσεις και βραβεία: Βραβείον Ακαδημίας Αθηνών για το περιοδικό «Κυπριακά Γράμματα» (1946), Βραβείον Ποιήσεως Κώστα και Ελένης Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών (1974), Μεγαλόσταυρος του Τάγματος του Βασιλέως των Ελλήνων Γεωργίου του Α', Μεγαλόσταυρος του Τάγματος του Βασιλέως των Βέλγων Λεοπόλδου του Β', Χρυσούς Σταυρός του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, Μετάλλιον του Πατριαρχείου Αντιοχείας, Μετάλλιον του Πάπα Παύλου Στ', Χρυσούς Σταυρός του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, Κρατικό βραβείο συνολικής προσφοράς στα Γράμματα (1989).

Ο Νίκος Κρανιδιώτης γεννήθηκε στην Κερύνεια. Φοίτησε στο Γυμνάσιο Κερύνειας και στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Στη συνέχεια σπούδασε Φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, και Διεθνείς Σχέσεις στο Κέντρο Διεθνών Υποθέσεων του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ.

Υπηρέτησε την Εκπαίδευση, αναμίχθηκε ενεργά στην εθνική, πνευματική και πολιτική ζωή της Κύπρου. Λόγω της δραστηριότητας του αυτής συνελήφθη το 1956 από τις Βρετανικές Αρχές, και, με την κατηγορία ότι συνωμοτούσε εναντίον του Βρετανικού καθεστώτος της Κύπρου, φυλακίστηκε, και στη συνέχεια εξορίστηκε.

Διετέλεσε Γενικός Γραμματέας της Εθναρχίας, και, μετά την Ανεξαρτησία, Πρέσβης της Κύπρου στην Ελλάδα, τη Γιουγκοσλαβία, την Ιταλία, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Παράλληλα με την πολιτική και διπλωματική του δραστηριότητα ασχολήθηκε με τα Γράμματα. Δημοσίευσε ποιήματα, διηγήματα, δοκίμια, ιστορικές μελέτες, και υπήρξε εκδότης και διευθυντής του περιοδικού «Κυπριακά Γράμματα». Τιμήθηκε με το «βραβείο ποίησης Κώστα και Ελένης Ουράνη» από την Ακαδημία Αθηνών (1974).

Είναι Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και εταίρος διαφόρων επιστημονικών και φιλολογικών ιδρυμάτων.

ΕΚΔΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ

ΧΡΟΝΙΚΑ (Διηγήματα), 1945. ΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (Μελέτη), 1950. ΣΠΟΥΔΕΣ (Ποιήματα), 1951. ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ (Διηγήματα), 1954. Ο ΠΟΙΗΤΗΣ Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ (Μελέτη), 1955. Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ (Μελέτη), 1958. Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (Μελέτη), 1958. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Γ. ΣΕΦΕΡΗ (Μελέτη), 1964. ΚΥΠΡΟΣ - ΕΛΛΑΣ (Μελέτη), 1966. ΤΑ «ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ» (Μελέτη), 1970. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ (Ποιήματα), 1974. POESIE (Δίγλωσση Ελληνοϊταλική Ανθολογία ποιημάτων από τις «Σπουδές» και την «Επιστροφή». Μετάφραση Μαργαρίτας Δαλιμάτη), 1974. THE CYPRUS PROBLEM (Μελέτη), 1975. ANTHOLOGIE LIRICA (Μετάφραση στη ρουμανική επιλογής ποιημάτων από τις «Σπουδές» και την «Επιστροφή», από τον Ion Brad), 1967. ΑΚΑΝΘΩΔΗΣ ΠΟΡΕΙΑ — Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Γ' (Μελέτη), 1978. ΔΥΣΚΟΛΑ ΧΡΟΝΙΑ (ΚΥΠΡΟΣ 1950-1960) (Μελέτη), 1981. ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ (Μελέτη), 1983. ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ (Ποιήματα), 1983. ΑΝΟΧΥΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ (ΚΥΠΡΟΣ 1960-1974 Α' και Β' τόμος) (Μελέτη), 1985. ΔΥΟ ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ (Μελέτη), 1986. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ (Ποιήματα), 1986. ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ - ΧΑΡΝΤΙΓΚ (Μελέτη), 1987. ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ (Ποιήματα), 1988. Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΟΙΞΗ (Ποιήματα), 1989.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

1932-1937 Καθηγητής Γυμνασίου Κερύνιας

1937-1941 Γυμνασιάρχης Γυμνασίου Κερύνιας

1941-1944 Καθηγητής Γυμνασίου Αμμοχώστου

1944-1956 Καθηγητής Παγκυπρίου Γυμνασίου

Για την οργάνωση της εκδήλωσης εργάστηκε ομάδα πρωτοβουλίας από τους: Ελισσαίο Κρίνο, Ζαχαριάδη Λέανδρο, Κατσελλή Ρήνα, Λαπίθη Αριστεΐδη και Σαββίδη Γεώργιο, σε συνεργασία με τον Λαογραφικό Όμιλο Δημαρχείου Κερύνιας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α΄ ΜΕΡΟΣ: 7.30 μ.μ. στο αμφιθέατρο ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ.

— ΒΑΚΧΙΚΟ ποίημα Ν. Κρανιδιώτη μελοποιημένο από το Γ. Κοτσώνη.

— Ο Νίκος Κρανιδιώτης απαγγέλλει.

— Λίγα λόγια για το Νίκο Κρανιδιώτη:

α) Ο ΚΕΡΥΝΙΩΤΗΣ
από τον Κρ. Ελισσαίο

β) Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ
από τον Α. Λαπιθή

γ) Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ-ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ
από το Λ. Ζαχαριάδη

δ) Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
από το Γ. Σαββίδη

ε) Ο ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ
από τη Ρ. Κατσελλή

— Ποιήματα του Ν. Κρανιδιώτη

— Τιμητικό Αναμνηστικό στο Νίκο Κρανιδιώτη
από το Λαογραφικό Όμιλο Δημαρχείου Κερύνιας

Β΄ ΜΕΡΟΣ: 8.30 μ.μ.

Δεξίωση στην Καφετηρία EVENTS, ΟΙΚΗΜΑ ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΠΟΛΗ

Αδελφή μου, οι πέτρες κυλήσανε από τον Πενταδάχτυλο.
Τ' αυγινό φεγγάρι στάζει ένα δάκρυ,
κι ο τελευταίος αποχαιρετισμός της αγάπης
σηκώνει στο γκρίζο στερέωμα ουράνια τόξα.

Όμως, μη φοβηθείς να διαβείς το κατώφλι του τρόμου,
γιατί υπάρχει ακόμη ένα υπόλοιπο αγάπης,
υπάρχουν τα όνειρα που χτίσαμε, μαδώντας ανοιξιάτικες
μαργαρίτες,
υπάρχει η ελπίδα που κυματίζει
στους ήχους της καμπάνας του Αρχάγγελου.

Το βουνό, ένα βουβό επεισόδιο τραγωδίας,
κάθεται στην ψυχή μου,
κάθεται βαρύ στα νεκρά σώματα των παλληκαριών
που άφησαν τον τελευταίο αναστεναγμό τους
πλάϊ στο στεγνό ρυάκι.

Θυμάσαι τους στίχους που έγραφα
για τη μικρή πόλη μας;

Θα τους απαγγείλουμε πάλι μαζί
σ' ένα βράχο της ακρογιαλιάς,
όταν το κύμα θα σκορπίζει αλμύρα
και θαλασσινό αγέρι στα πρόσωπά μας,
κι η προσδοκία του πρώτου ήλιου
θα υποφώσκει σαν υπόσχεση,
πίσω από τον Άγιο Ιλαρίωνα.

Ύστερα θα καθίσουμε μαζί κάτω απ' τη γιασεμιά
και θα μαζέψουμε τα σκορπισμένα πέταλα,
που αναπνέουν, ακόμη, το άρωμα
των χεριών της μητέρας.

Αδελφή μου, μη φοβηθείς να διαβείς
το κατώφλι του τρόμου,
γιατί υπάρχει ακόμη
ένα υπόλοιπο αγάπης.

(Από τη συλλογή «Γενέθλια Γη»)

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Μητέρα, εκεί που είσαι μη λυπάσαι.
Πλαταίνουμε τις ώρες με τη σκέψη σου,
αγγίζουμε στα λουλούδια του κήπου την αγάπη σου,
ατενίζουμε στα ψηλά κυπαρίσσια το παράστημά σου,
ψάχνουμε στις ανελέητες νύχτες του χειμώνα το μόχτο σου
και γεμίζει μεταμέλεια και παράπονο η καρδιά μας
που δεν μπορούμε να σου πούμε τώρα πόσο σ' αγαπήσαμε,
που δεν μπορούμε ν' αποθέσουμε στα τρυφερά σου χέρια
το μικρό αντίδωρο της απέραντης λατρείας μας.

Τώρα σπιλώνουν το παλιό μας σπίτι άνθρωποι, ξένοι, βάρβαροι,
που τους είναι αδιάφορη η πρωινή μελωδία των κοτσιφιών,
που δεν τους φέρουνε κανένα μήνυμα τα χελιδόνια την Άνοιξη,
κανένα μήνυμα η ανθοφορία της μικρής μας λεμονιάς.

Φυσάνε οι θαλασσινές αύρες, όπως πάντα.
Όμως κανένας απ' αυτούς δεν σκέφτεται
εκείνους που χάθηκαν στο βυθό της θάλασσας,
εκείνους που στοιχειώσανε βαθιά στη γης τα μαύρα θέμελα,
για να στεριώσουνε τα σπίτια κι οι ναοί της πολιτείας μας.

Όμως, μητέρα, εσύ να μη λυπάσαι!
Θάρθει γρήγορα ένα ποτάμι να ξεπλύνει το ρύπο,
κι ένας Άη Γιώργης θα σκοτώσει με το κοντάρι του το δράκοντα
να σε ξυπνήσει απ' το μεγάλο όνειρο,
να σε φέρει ελεύθερη κοντά μας.

(Από τη συλλογή «Η Μεγάλη Άνοιξη»)